

George Gergescu
25 Septembrie 1923
Bucuresti

REVISTA

VANATORILOR

Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor sub Direcția unui Comitet

Direcția și Administrația Strada Sărindar No. 22

M. S. REGELE LA VÂNĂTOARE ÎN MARAMUREȘ (*Vezi explicația*)

UNIUNEA GENERALĂ A VANATORILOR

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

PREȘEDINȚI DE ONOARE: Mihail Sutzcu și Antoniu Mocsony.

PREȘEDINTE: Dinu R. Goleșcu.

VICE-PREȘEDINȚI: Colonel G. G. Manu și N. Racotă.

SECRETAR GENERAL: M. D. Scrabă.

MEMBRI-CONSILIERI: Dinu C. Arion, Dr. C. Andronescu, Balaciu Petre, Prigicpele Val, Bibescu, Dr. Dinu Brătianu, Dr. V. Bonazi, D. G. Brătianu, Barbu Catargi, General Cottescu, Dr. I. Costinescu, I. Cămărășesu, General M. Dancov, Petre Ghika, Gr. N. Greceanu, C. Iarca, G. Lakeman-Economu, Dr. C. Leonte, Dr. N. Meșianu, Dr. G. Neacii, Mih. Sc. Pherekyde, George Plagino, Gr. Rîoșeanu, G. Schina, N. Schina, Ștef. Șandrea, Colonel C. V. Storea, Dr. L. Scupiewski, Dr. G. Slavu, Dr. G. Udrișchi.

CENSORI: N. Berindei, Dr. Amza Jianu, St. Gaillac, M. Flechtenmacher, Dr. I. Bejan și C. Mărescu.

UNIUNEA GENERALA A VANATORILOR

Scopurile sae coprinzând interesele tuturor
vânătorilor din întreaga țară, toate societățile
de vânatoare se pot grupa în jurul ei.

TAXA DE INSCRIERE este numai 40 lei
(N'are cotizațiuni lunare sau anuale).

MEMBRII ADERENȚI : cei ce donează până la 100 lei.
MEMBRII ACTIVI : cei ce donează dela 100 lei în sus.
MEMBRII ONORIFICI : cei ce donează dela 1000
lei în sus.

REVISTA VANATORILOR

(Organ oficial al Uniunii
Generale a Vânătorilor)

Publică: articole cu subiecte pur vână-
toarești; numele membrilor Uniunii; nu-
mele donatorilor; lista contraveniențelor
la legea de vânatoare; dări de seamă
a societăților de vânatoare, etc.

Abonament 50 lei anual.

Primește anunțuri comer-
ciale

Sediul: STR. SARINDAR No. 22
BUCUREȘTI

Banca Generala a Țarei Românești

Capital lei 60.000.000 !-! Rezerve lei 47.000.000

SEDIUL CENTRAL

BUCUREȘTI .-. Strada Lipscani, No. 12

SUCURSALE:

Braila, Brașov, Cluj, Constanța, Craiova,
Galați, Giurgiu, Ploești și Turnu-Magurele

Efectueaza toate operațiunile de Banca în general

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

D-1 C. Manolescu-Râmnicăeanu, Președinte ;

D-nii : Principele Știrbey și Jacques M. Elias,
vice-președinți :

D-nii : M. Antonescu, Henry Catargi, Dr. I. Cos-
tinescu, I. Calimache, C. G. Dissescu, I.
G. Duca, I. Hurmuzaki, V. Goldiș, T. Ioncu,
I. Mitilineu și Dr. C. D. Creangă, membri.

REVISTA VANATORILOR

Organ al Uniunii Generale a Vânătorilor sub Direcția unui Comitet

Direcția și Administrația Strada Sărindar No. 22

Cum să vânăm sitarul?

Cât de frumos și poetic este, când după o caznă plicticoasă, lin atinși de vântul dulce al primăverii și inviorați de mireșmele pădurii putem privi de pe dealurile linbobocite cum la asfințitul soarelui răsare în amurgul misterios, steaua vânătorilor. Sunetul duios al clopotelor din satele învecinate s'a stins, șueratul de rămas bun al mierlei a încetat și în liniștea sărbătorească a naturei se aude cel dintâi glas al sitarului.

Și ce deliciu este, când cu un brac perfect hoinărim a lene prin tufișurile dealurilor din spre sud, încântați de înbobocirea plantelor și florilor, bucurându-ne de căldura razelor de primăvară și la orice mișcare al bracului pândim, așteptăm zborul primului sitar.

Dar este un deliciu și acela, când într'o zi de primăvară plină cu soare, stând în luminișul pădurii, ascultăm pârâitul și șueratul gonacilor și sărim deasupra tufișului fulgerând primul sitar.

Ar fi greu să decidem care din aceste delicii ar fi cel mai frumos.

Toate aceste le spun numai ca să nu se creadă cumva, că aș fi prevenit în acele ce le voi spune mai jos.

Cine a remarcat în timpul migrațiunii pasărilor prin diferitele regiuni ale țării numărul sitarilor, s'a putut convinge că acesta a scăzut din ce în ce, ba în unele părți ale țării chiar în mod foarte simțitor.

Este adevărat, că această reducere a pasărilor călătoare este un fenomen general, cu excepția unor specii. Această reducere are multe și felurite cauze, de cari mă voi ocupa cu alt prilej.

Scăderea gradată a numărului sitarilor are multe pricini pe cari deocamdată nu le putem înlătura, însă există astfel de cauze și încă destul de grave, pe cari le putem remedia cu puțină bunăvoință.

Este dovedit prin constatările specialiștilor și îndeosebi prin disecție, că la sitari numărul bărbătușilor este prea mare, așa încât influențează nefavorabil înmulțirea speciei. Este dovedit și faptul de care m'am convins de re-

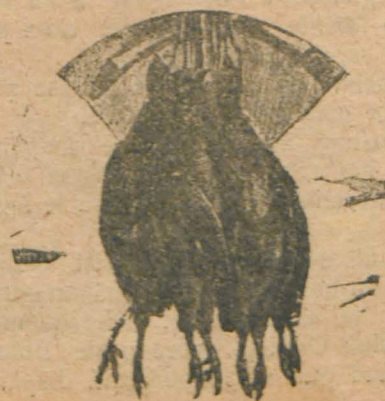
peșite ori eu însumi, că primăvara la pândă de seară și dimineața apar numai cocoși, iar găinile numai în acel caz excepțional, când ar fi silite de vreo împrejurare să sboare, dar atunci sboară numai jos și tăcut. În fine este neîndoios și faptul că partea covârșitoare a sitarilor stârniți de bătae și brac constă din femele și în partea cea mai mare fecundate.

De oarece este irațional să distrugem orice parte femeiască a vânătorului și în deosebi a unui vânat care este în declin, recomand călduros scumpilor mei colegi să încerce numai să înlocuiască vânătoarea cu câini și gonaci la sitari, prin pândă de seară și dimineața. Aceasta este cea mai înălțătoare și poetică, dar și cea mai estină și pot afirma cu siguranță, că colegii vor avea parte de mai multă bucurie și farmec căci această vânătoare nu este un simplu tir, ca celelalte vânători de sitari, ci o vânătoare plină de poezie, care oferă cel mai frumos prilej de a pătrunde în tainele misterioase ale naturei mărețe. Prin astfel de vânătoare, din motivele mai sus invocate reușim, ca să nu dispară această pasăre misterioasă și interesantă.

Și precum străinătatea se interesează de legea noastră pentru protecția vânătorului și ne-a comunicat în mod oficios că dorește să o adopte întru totul, tot astfel propunerile și acțiunile noastre se vor impune de asemenea și acolo, ceea ce va înlătura motive a căror urmare este scăderea numărului pasărilor călătoare.

Dr. GH. NEDICI

Consilier la Inalta Curte de Casație
și Justiție

O vânătoare de iarna în Carpați

— Impresii —

de Dr. Gheorghe Nedici

Pe vârfurile Carpaților, strălucește acum coroane de zăpadă. Cât poți cuprinde cu ochii, o mantie albă învâluie totul și pământul geme sub greutatea stratului gros de zăpadă. Intreg orizontul sclipește în albul imaculat. Această haină nu este vâlul de mireasă al lunii Mai, care înviorează miile de flori, ci vestmântul înghețului de moarte al ernei, în care sunt îngropate grăjile unui an întreg.

Arbori, tufele sunt încărcate de țurțuri de ghiață, împodobit parcă mâni nevăzute le ar fi cu gingășie. Fiecare frunză, fiecare fir de earbă este îmbrăcat cu o dantelă de ghiață; chiar și stâncile se înfățișează minunat sub acest splendid decor.

O tăcere adâncă domnește peste întreg ținutul, parcă ne am afla în împărăția morții și nici sgomotul pașilor nu răsună în zăpada înaltă.

În liniștea cucernică al acestui frumos tablou de eamnă cu plăcere se aprinde sufletul meu...

Doamne, Doamne, oare este cu puțință ca această mare de ghiață să dispară vre'odată? Câtă putere câtă căldură ar trebui, ca acest înveliș nemărginit să dispară? Și cum ar fi oare cu puțință, că după ce se topească valurile de zăpadă să încolțească iar dulcea primăvară, pe care o dorim atât de mult, după care oftează sufletul nostru, ca din nou să regenereze toate toate ființele pământului?

Dar acum și cântărețele cele mici, care se înviorau cu cântecele lor și care turnau viață și căldură în natură, s'au mutat în alte părți mai plăcute, mai călduroase, ca să învioreze acolo sufletele și să trezească voie bună în inimile oamenilor.

Numai pițigoii croncânesc, crengile acoperite de țurțuri și sar din ram în ram căutând hrană.

În jurul meu numai urme. Este o luptă pentru existență ietire instinctul de a fi și între piedicile puse de zăpadă. Ce muncă uriașă trebuie desvoltată aci pentru hrana sărăcăcioasă și poate că voinicul sălbatic totuși va pieri de foame. Chiar acum sub mine în vale un cerb înflăcăzând frânge groasele crengi înghețate iar zăpada tăioasă îi sângerează picioarele. Fiecare pas este un chin și cu toate acestea martirul foamei trebuie să meargă înainte.

Îl privesc cu ochianul până ce chipul lui chinuit dispare în tufișul des.

Cufundat în gândurile mele ajung la un luminiș unde-mi apare o familie de căprioare, abia se vedeau sârmanele din zăpada înaltă.

Mă privesc, ochii lor cumiți se măresc și deși sunt înfricoșate, stau parcă ar fi împietrite.

Privesc îndelung această familie înspăimântată și apoi un surâs îmi apare pe buze. Sar și o iau la fugă dispărând în oceanul de zăpadă, care le înghite la fiecare săritură.

Încă câteva momente și tabloul trist dispare, ca un vis greu, deși nu aveau să se teamă, pentru că nu legea vânătorului le ocrotește în astfel de momente ci inima vânătorului. O vulpe trece peste poteca de vânătoare dar când pun mâna pe armă dispare în desîș.

Abia acum observ cât de iute se schimbă impresiunile sufletului meu. Adineori mi se strângea inima de milă, iar acum a izbucnit ura neînvinsă a vânătorului. Deși a...bele: căprioara și vulpea sunt locuitorii păurei, sunt făpturile lui Dumnezeu, totuși ce sentimente deosebite au stârnit în sufletul meu.

Drumul e greu, obositor, nicăeri urmă de om, și în zăpada înaltă abea se urnesc picioarele.

După 3 ore obositoare, ajung în fine la marea stână „Peatra arsă”, unde de atâtea ori am visat cu ochii deschși... și visez și azi.

Mă așez pe scaunul de vânător și precum gândurile mele se iau la întrecere, așa gonește raza soarelui din depărtare aerul greu, plin de umezeală.

Pe boltă cerească nu se vede nici urmă de nor, orizontul pare o imensă piatră albastră și la marginea ei de răsărit un glob de aur revarsă zâmbind razele lui dătătoare de viață. Sclipeala miraculoasă îmi orbește ochii ear crengile nu mai sunt încărcate cu țurțuri, ei sunt împodobite cu milioane de briliante. Razele soarelui aurosul cel mai sublim al naturii a vrăit în mintea noastră această scânteetoare lume ca sufletul nostru să se hrănească de farmecele ei.

După o meditație de jumătate de oră mă apropii de vânătoare, ca să-mi odihnesc corpul zdrobit de oboseală și foame.

Găsesc acolo după înțelegerea avută, cu brigadierul meu credincios, reîntors din control. Mă trântesc pe pat, iar el pregătește prânzul și-mi povestește ce a văzut. Nu e prea vesel, pentru că a găsit 2 căprioare sfâșiate de lupi, care veste mă întristează și pe mine.

După ce am prânzit și ne-am odihnit, brigadierul plecă să otrăvească cadavrele căprioarelor în credința, că animalele răpitoare se vor reîntoarce la prada lor ear eu plec spre casă.

Se întunecase deja, când, mergând pe poteca de vânătoare la un desiș observ un pui de cerb refugindu-se peste drum. Mă ascund după un arbore și ridicând arma la ochii privesc în toate părțile cu mare băgare de seamă. Nimic... poate că m'am înșelat. Dar vițelul acela flămând nu aleargă de flori de cuc. Toate acestea îmi trec într'o clipă prin minte.

Numai decât am primit și răspunsul. Jos, ca la o sută de pași observ o galbenă dungă mișcându-se și în clipa următoare mă privesc doi ochi scânteietori. N'avem timp de pierdut, toată speranța îmi era în luneta mea fină și în plumbul precis. Arma se descarcă...

Punctul galben cu o săritură puternică dispare în desiș. Simțisem, că l am nimerit. Ajungând la locul știut câți-va stropi de sânge îmi arată, că a fost lovit în inimă și plămâni. Ești al meu mă gândii.

Privesc prin ochian și la o distanță de 40 de pași observ un răs puternic, cum își da ultima suflare. Încă o mișcare și totul s'a sfârșit.

Datoriile adevăratului vânător în Martie

De D-r Gh. Nedici

Piscurile și pădurile nemărginite ale carpaților sunt încă învăluite de zăpadă, ceața înghețată și vântul tăios cutremură vârfurile brașilor. Este iarnă; nici urmă de primăvară. Firește că în astfel de regiuni, îndatoririle vânătorului sunt aceleași ca și în Februarie; să îngrijească și să hrănească cu sânguina vânatul, să stărpească cu toate mijloacele animalele răpitoare.

Însă în acele regiuni ale țării, unde adierile calde ale primăverii deschid viorelele, unde sitarii își înflorează dragostea pe aripile dulci ale vântului, vânătorii încep o activitate mai variată. Potârnichele se ivesc în perechi, fasanii se giugiulesc, bălțile se înviorază de milioanele de păsări, epuroaica își îngrijește puii în razele primăverii. Vulpea desfășoară o activitate mai aprigă, ca să aducă cât mai mulți epuri și potârnică puilor ei totdeauna flămânzi.

Stăruitor cercetează vânatul mare coastele din spre sud ale dealurilor care prind să înverzească și să înflorească. A îndurat până acuma mult frig și foame ear năpârleala deasemenea i cere hrană mai bogată. Lăcomn paște iarba fragedă și nici prin gând nui trece că este spre peierea lui, pentru că după hrana de iarnă provoacă colici și'l prăpădește.

Deci pe lucru vânători, căci multe are de făcut acel vânător care nu numai împușcă ci și iubește vânatul. Înainte de toate trebuie făcute țarcurile cu sare. Sarea oprește colicele și înlesnește năpârleala. Numai decât să cărăm la țarcuri pământ lutos lipsit de nisip și petricele. Pentru tot țarcul să întrebuițăm cel puțin 5 kgr. sare denaturată, pe care să o amestecăm cu de două ori atât pământ lutos.*)

Ca să asigurăm vânatului cât mai multă liniște să luăm în arendă pășunatul și fânațul din păduri.

Să nu ne pară rău de câteva sute de lei, pentru că cheltueala aceasta va fi răsplătită din belșug. Arendarea pășunatului și fânațului este mai importantă decât arendarea dreptului de vânat, căci aceste din urmă ne dă numai dreptul de a vâna, pe când cea dintâi ne atrage, ne procură vânatul însuși. Din toate părțile unde vânatul este stingherit din cauza pășunatului el își va căuta refugiul la noi. Apoi să presărăm poenile aren-

date cu sămânță de trifoi și lucernă, care toamna vor ademni vânatul din toate părțile. În acelaș timp să facem din ce în ce mai multe pășuni din plante care sunt predilecția vânatului mic și mare precum, nap, porumb, ovăz, cânepă spartium, scopurium, Helianthus saeioifis, helianthus tuberosus etc.

Vânătorul care dispune de vânat mic să-și procure o bufniță mare (*Strix bubo*) ca profitând de migrațiunea păsărilor răpitoare să distrugă sute din acele, ceea ce încă este o plăcere distractivă. Dacă dispunem de baze, acum este timpul a-l trimite prin viziuni. Vom avea o recoltă imbelșugată.

Luna aceasta să numai vânam scroafe, caci multe din ele încep să fete, și cine și-ar lua pe conștiință, ca dintr'o împușcătură să omoare chiar și o duzină de ființe

Știu că îmi aprind paie în cap, dacă recomand vânătorilor noștri, să nu împuște sitari la bătaie și înaintea câinelui, ci numai la pândă de seara și dimineața căci atunci va împușca numai cocoși.

Poezia naturii în acest timp îl răsplătește cu prisosință, pentru plăcerea vânătoarei cu bătaia și câine. Trebuie să cruțăm găina sitarului, știind că dacă nu o cruțăm distrugem acest vânat.

În timpul pândei de seara și dimineața numai cocșul de sitar sboară scoțând sunetul cunoscut, pe când gâina chiar dacă sboară după hrană, sboară jos și tăcut.

În fine și acel vânător purcede corect care în acest timp va împușca numai rățoiul.

*) Doritori de lămuriri mai amănunțite pentru pregătirea țarcurilor se pot adresa redacției.

M. S. Regele la vânatoare în Maramureș

(Vezi fotografia depe copertă)

În țara noastră se găsesc puține păduri așa de bine îngrijite, ca pădurile de câteva zeci de mii de hectare din Râul și Poenile de sub Munte în Maramureș. Păduri frumoase, parte în creștere, parte codrii seculari, unde după războiu și-au aflat liniștea gingașele căprioare și măjestoși cerbi. Aceasta e teritoriul de vânat al Domnului Gh. Nedici, consilier la Înalta Curte de Casație și Justiție. Dânsul este bine cunoscut, ca bun vânător și ca un mare ocrotitor al vânatului. Datorită acestei ocrotiri, aci și-a aflat refugiul vânatul nobil. Aci el s'a găsit la adăpost de fiarele cele mai sălbatice, branconierii.

Sumele considerabile investite în acest teritoriu de vânat și-a atins scopul: cerbii și căprioarele sunt locuitori neprigoniți în acești codri.

Pentru oboseala și sacrificiile aduse, d-nul Nedici a primit o răsplată în anul acesta. Majestatea Sa pentru a încuraja pe neobositul ocrotitor al vânatului, i-a făcut deosebita onoare a lua parte la vânătorile ținute în timpul mugirii cerbilor. Majestatea Sa a petrecut 6 zile la vânătoarele din Maramureș. În timpul acesta a avut nenumărate acaziuni de a admira frumoșii cerbi ai codrilor maramureșeni. Unul, poate cel mai frumos, a ost ales de Majestatea Sa. Și acesta nu a scăpat de glonțul suveranului. Mândru și frumos cu coarnele capitale zace la picioarele Majestății Sale, după cum arată fotografia depe coperta revistei La dreapta Majestății este d-l M. Mocsony maesru de vânatoare a casei regale, iar la stânga d-l Gh. Nedici. Lângă d-l Mocsony este d-l Ing. șef silvic Coman, șeful ocolului silvic Râul.

TIGHEL VANATORESC

Nu vă duceți la vânatoare de urși, dacă n'ați ucis măcar un epure. Ursul în oraș joacă cum îi cântă țigannul, iar în pădure de multe ori vânătorul joacă cum îi cântă ursul.

E L E N

R. F. CURIONE & Co.

SOCIETATE ÎN COMANDITA

BUCUREȘTI. — Bulevardul COLONEL MIHAIL GHICA No. 34. — BUCUREȘTI

IMPAERI DE ANIMALE SI PASARI

Preparațiuni științifice
pentru Istoria Naturală.

Preparațiuni speciale
de piei pentru blănuri,
capete, covoare, etc., etc.

Preparațiuni anatomice
ale organelor interne ale
animalelor.

S C H E L E Ţ I

EXECUTA DUPA CELE MAI NOI METODE

CUMPARARI ȘI VANZARI DE **BLANURI**

PREPARATIUNI SPECIALE PENTRU EXPORT

D O W N !

Dresajul după metoda engleză a câinilor de aret, complectată prin aport,
(Spicuri din câți-va autori streini)

de C. G. Alexianu
Dr. în Drept de la Paris

Urmare

Tot ce v'am spus până în prezent nu se referă decât la potârnică; totuși, înainte de a merge mai departe și tocmai pentru că potârnică dimpreună cu becașina sunt cel mai subtil vânat cu care va avea vreodată să se măsoare câinele dv., mi-ași face o vină dacă n'ași insista asupra rolului pe care-l joacă recompense în sistemul de dresaj pe care-l studiem împreună.

Recompensele trebuie să alterneze cu corecțiunile. *De câte ori câțelul s'a purtat bine, va trebui să fie felicitat; de câte ori va face vre-o greșală, va trebui pedepsit.*

Așa dar, cât timp va dura perioada dresajului, veți face bine să-i oferiți, drept complimente, una din bucașile de cozonac sau de fripturică, cu care ați avut grije să plecați de acasă, bine înfășurate într'o pungă de mușama pe care ați băgat o în geană sau buzunar.

Mai târziu, satisfacția datoriei împlinite îi va ține loc de recompensă, însă la debutul său în carieră veți face bine de a nu i-le precupeți. Cu cât vă veți arăta mai darnici, cu atât mai repede veți ajunge la rezultatul ce-l doriți.

La epoca în care nu eram încă de cât la plimbările pe câmp, înainte ca să se fi declarat câinele nostru, u uitam nici-odată să-i dăm vre-o bucișică bună drept recompensă că se culcase corect la ridicarea brațului, sau că pornise fără ezitare spre dreapta sau spre stânga după semnul brațului; tot ast-fel trebuie și astăzi să-i arătăm satisfacția noastră de câte ori va arăta în mod corect sau va duce cuminte din urmă cârdul de potârnică ce fuge pe picioare.

Am fost întotdeauna de părere că este preferabil pentru un pur sânge englez să deuteze mai degrabă la potârnică, decât la prepelițe. Să vedeți pentru ce:

Prepelița nu este un vânat sincer ca potârnică, care fuge drept înainte.

Afară de aceasta, prepelița, contrariu potârnicii, se lasă să fie apropiată foarte mult iar când câinele a ajuns-o și-o ține în aret la vârful nasului, dese ori ea începe să-i dea târcoale și să-l înșele în fel și chipuri strecurându-se prin pășca ca un șoarice, astfel că nu odată ați avut ocazia să vedeți prepelița sburând din spatele Dv., atunci când o credeți în față.

Toate aceste întâmplări sunt detestabile pentru un tânăr câine de aret.

Când o prepeliță, surprinsă în somn, în mijlocul unei miriște, ține aretul și nu fuge, atunci totul e perfect: ea prezintă vânătorului o ocazie excelentă pentru a exercita răbdarea elevului său, pe care va fi ușor, cu puțină prudență, să-l mențineți în aret atât timp cât doriți. Atunci, veți putea multiplica îndemnul și desmierdările și vorbi încetșor cu câinele, trecându-i cu mâna pe spate și apăsându-l în jos cu cuvintele cunoscut de: „Touf beau!“ până vi s'o urî; apoi, pentru a încununa această operă, după ce l'ați pus la down, veți avea tot timpul să săltați prepelița în cheștiune și s'o sacrificați pe altarul Dianei... Prepelița căzută, (admițând că n'ați scăpat-o!) și câinele fiind tot nemișcat la Down, vă puteți duce să ridicați în persoană victima, s'o prezentați câinelui și să-l lăsați să se delecteze cu mirosul ei plăcut. În fine după ce ați depus-o în față lui, fără să-i dați voie s'o atingă, puteți

iarăși să-l mângâiați frumos, pentru a-l face să înțeleagă că s'a purtat în mod admirabil.

Aceasta este o lecție bună.

Însă, dacă dimpotrivă aveți de aface cu una din acele multe prepelițe, neobosite pe picioare, care se încapățânează să fugă fără preget, apoi, credeți-mă, părăsiți locul și vedeți-vă de treaba.

Această pasere, care fuge mereu, care se lasă să fie aretată de zece ori, care cotește ba într'o parte ba într'alta, va sfârși a scoate din minți pe junele dv. colaborator; ast-fel că-l veți vedea după un timp, pentru a sfârși odată. repezindu-se în salturi fără rost și luând-o la goană după fugară... sau, se va resemna — el, câinele de mare rasă să pună nasul în pământ și să scotocească, mirosind prin ierburi!...

Lăsați-o în pace, prepelița aceea, vă rog cu stăruință, lăsați-o!

„Un bun câine de prepelițe nu va face parale multe la potârnică: de aceea, un vânător de prepelițe va ține întotdeauna câinele la spate, când vrea să se ducă după un cârd de potârnică, pe care l'a văzut lăsându-se într'un tufiș“, iacă ce spune Bellecroix.

Fără îndoială, nu vreau să insinuez, cu atât mai mult să pretind, că un câine de aret nu trebuie să vâneze prepelițele; un câine bun trebuie să vâneze de toate,

Cred totuși să nu mă înșel, consiliindu-vă de a rechema câțelul tânăr, de dresajul căruia v'ați apucat, de câte ori îl veți vedea pe pista unei prepelițe sau a unui cârstei, care se încapățânează să se apere fugind pe picioare prin vre-o miriște sau fâneată deasă, căci urmărirea ar compromite *cumintenia* ce trebuie să prețindeți, înainte de ori-ce, dela elevul dv.

Cea-ce vă spun despre prepeliță se aplică la fel la toți acei maiștri în alergătură care se numesc cârstei, surde, gănuși de baltă și mai știu eu cum?... Singuri, câinii bătrâni, care vâneză zilnic, ajung să priceapă că trebuie să se comporte în feluri deosebite, după vânatul cu care au a face.

Tocmai, pentru că potârnică este o pasăre foarte fină, ași zice chiar foarte subtilă, tocmai pentru că necesită mare prudență, de aceea convine admirabil pentru debuturile unui câine tânăr.

Toți câinii de speță bună aretează în mod natural vânatul, ori-care ar fi, potârnică sau prepelițe, iepuri sau fazani, șitari sau becașine; însă nu e de ajuns ca ei să areteze, trebuie să areteze și de așa manieră, ca stăpânul lor să poată trage.

Însă, dacă dv. începeți prin a duce câinele la prepelițele de care vă vorbeam, care-l lasă să se apropie la patru pași și să fie aretate la vârful nasului, care vor face o sută de întorsături printre picioarele dușmanului lor, pentru ca la urma urmelor să se tupileze poate chiar sub burta lui, este lucru vădit că acesta își va închipui că va putea proceda la fel și cu potârnică, însă cum acestea vor avea alte principii, rezultatul inevitabil va fi că se vor ridica întotdeauna afară din bătaia puștii.

De-o fi vorba de prepelițe sau de potârnică, de șitari sau de iepuri, se înțelege de la sine că veți pune la Down întotdeauna câinele când se va ridica vânatul, ori-care ar fi el.

Un câine tânăr, care a fost bine pus la Down încă din fragedă copilărie, nu se va lăsa mult timp să fie antrenat să se ia după iepuri: fără îndoială, de cele mai multe ori, nu va putea rezista de a trage o goană după cei dintâi iepuri, care se vor scula în față lui; însă cum *tot de atâtea ori* dv. veți răspunde cu o strașnică corecțiune și cum, în loc să continuați de a vâna, veți rămâne pe loc, așteptând înapoierea delictului pe care-l veți lega de curea îndată se va reveni lângă dv. și îl veți duce *la locul exact unde ar fi trebuit să se culce* în momentul când a sărit iepurii și când i-ați strigat Down! și cum îl veți lăsa regula-

să zacă acolo vre-un sfert de oră, pentru ca apoi să-ți țineți tot atâta timp încă la piciorul dv., mergând în urmă, fără să aibă voie să vâneze, vă asigur că va pricepe mai curând decât credeți, că veleitățile lui de independență nu-i folosesc de loc și că cel mai nemerit lucru pentru el este să se supună.

Precum îl veți pedepsi regulat, de câte ori va comite greșala de a goni vre-un iepure, tot astfel îl veți recompensa regulat, de câte ori se va culca frumos la săltarea vre-unui vânat.

Când vom ajunge să vorbim despre aport și vom vorbi în curând cred că vă veți convinge ușor că pentru a putea împinge dresajul câinelui dv. până la ultimul grad de perfecțiune, cel mai nimerit este să nu-i cereți să aporțeze la vânat, decât în momentul când veți fi îndeajuns de sigur de dânsul, pentru a nu vă mai fi teamă că dragostea de-a aporța să-l facă să comită vre-una din acele greșeli grave, care-l costă pe vânător atâtea piese de vânat; cele câte-va luni sau săptămâni ce vă sfătuesc să sacrificați pentru acest dresaj, vă vor da în schimb vaste compensații mai târziu.

Ast-fel, dacă vreți să mă credeți, în tot timpul acestei perioade de dresaj, în loc de a-i da voie să aporțeze vânatul căzut, mențineți elevul dv. culcat la pământ și duceți-vă de ridicăți vânatul singur. Aceasta vă va costa poate câte-va potârniche aripate sau rânite, pe care le veți pierde, însă, procedând ast-fel, veți supune în schimb, câinele dv. acestei discipline inflexibile care vă va procura în curând *inapreciabila bucurie de a avea un animal care nu va aporța niciodată decât la comandă.*

Toate aceste exerciții variate care constituie dresajul câinelui de aret, din care stăpânul său dorește să scoată un animal excepțional, se leagă, se înlănțuesc în așa fel, încât nici prin gând nu mi-ar trece să împart în capitole această conversație, în care las condeiul să fugă în voia lui.

Dacă ași fi avut pretențiunea să fi clasic, ar fi trebuit să mă supun regulei care cere ca cheta, aportul și celelalte să formeze subiecte pentru capitole distincte. Însă eu n'am altă pretențiune decât aceea pe care veți bine-voi să-mi acordați dv. și nu-mi ascund riscul ce suport de a abusa de indulgența dv. prelungind aceste mici conversații de simplu vânător, în care urmăresc pas cu pas în tovărășia dv. micul cățel, al cărui dresaj l'am întreprins împreună.

Acest cățel, astăzi, chetează și manevrează la comandă; el se culcă la săltarea ori-cărui vânat, într'un cuvânt este un animal apreciabil și care vă aduce deja servicii frumoase. Totuși, el este încă departe de a fi perfect, și tocmai această perfecțiune este țelul spre care noi tindem.

Intrebarea de a ști, dacă trebuie sau nu să permiteți, chiar din primele începuturi, câinelui dv. să vă aporțeze vânatul pe care l-ați ucis, nu este una din cel mai puțin importante pe care trebuie s-o examinăm împreună și tare mi-e frică că aci n'o să cădem ușor de acord.

La noi în țară o datină vânătoarească vrea ca ori-ce bucată de vânat să fie aporțată de câine, servindu-i în acelaș timp drept recompensă, pentru care el se simte deosebit de sensibil.

Acest fapt poate să pară indiscutabil pentru acei, cari nu văd în vânătoare decât un mijloc de a „face vânat“ și de a aduce acasă o gîntă cât mai plină; însă pentru acela care punând mai-presus ambițiile sale, înțelege să facă din vânătoare o artă — artă modestă, de sigur, însă totuși o artă. — chestiunea se prezintă cu totul altfel.

Pentru acela, nu-i vorba numai de a omorâ, ci de a omorâ ca un gentleman iar nu ca un bucătar, ie vorba de a vâna în mod corect și de a ucide totuși mult mai mult vânat, decât acei vânători de meserie,

scavi ai javrelor lor de câini, cari prind iepurii pe culcuș și gonesc chilometrii întregi după cei rânțiți și cari devin în curând stăpânii stăpânilor lor.

Dar decât să discutăm, mai bine să examinăm cu voia dv. faptele așa cum se prezintă.

Tânărul dv. câine vă făcu adineauri un aret mareț la un cârd de potârniche va lăsat tot timpul să-l ajungeți, iar dv. ați făcut un duble demn de complimentele unui adevărat profesor.

Una din potârniche zace colea, la vre'o patruzeci de pași, cu burta în sus, pe când cealaltă fuge cât o ține picioarele, târând aripa ei ruptă prin desiş.

Excelentul dv. *Bob* s'a trântit pe burtă de la prima detunătură: v'ar fi foarte ușor să-l trimeteți să vă aducă această potârniche pe care aveți toate șansele s'o perdeți. *Bob* are picioare mai lungi și nu așteaptă decât să le pună în aplicație.

Ei bine, dacă vreți, ori-cât de greu v'ar cădea această hotărîre, veți lăsa potârnichea rânită să-și vadă de necazuri, iar dv. veți ține pe *Bob* tot culcat!

— Dar asta-i o nebulie!

— Cătu-și de puțin. Eu știu tot atât de bine ca și dv., vi-o repet, că această potârniche va fi percutată pentru dv. ca și pentru ori-cine, și că va servi de ospăț vre-unei vulpi sau herete. Totuși vă zic: să n'o regretați!

Dacă ați fi trimis câinele dv. pe urma ei, desigur că pasărea ar fi acuma în geantă; în schimb însă, mai adineauri, după această întâmplare, *Bob* al dv. s'ar fi dovedit cu siguranță mai puțin stoic, mai puțin răbdător și mai puțin cuminte, urmărind o altă potârniche, aceasta perfect validă, care fugea pe jos între două brazde. Ori câtă încredere ar merita elevul dv., îmi veți face concesia de a mărturisi, că, dacă cum-va din întâmplare zărește vânatul fugind, animalul cu insuficientă experiență s'ar putea întâmpla, pentru a nu zice cu siguranță ca în amintirea potârnichei de adineauri, să se năpustească asupra lui în speranță de-a o prinde însă de data aceasta, potârnichea nefiind lovită, se va ridica și vă va demonstra cât este de prudent de a nu permite câinelui dv. prea tânăr să se ia după un vânat rânit.

Și cum susnumitul *Bob* va avea poate ocazia de zece ori în aceeași zi să urmărească potârniche, și anume cu toată prudența ce necesită acest vânat, devenit din ce în ce mai sperios, interesul dv. vă dictează să riscați pierderea unei potârniche, pentru a putea împuşca în mod corect, alte zece; acestea vă vor da de altfel zece ocaziuni bine venite, de a exersa cunoștințele încă incomplete ale companionului dv.

Mai târziu, când va fi dobândit experiență, când va putea distinge emanațiunea specifică lăsată de un vânat rânit, vă veți despăgubi cu prisosință; îi veți putea lăsa câmp liber și nu veți mai pierde potârniche aripate; însă în momentul de față, în stadiul în care ne aflăm, ați comite o greșală de neiertat dacă ați uitat că acum vânați, nu pentru dv., ci pentru el.

Și în sfârșit, obligându-l să-și conserve un asemenea stoicism în fața pasărei care fuge pe picioare, atât de ușor de ajuns în câte-va sărituri, și după care moare să fugă, îi arătați încă odată că dv. sunteți stăpânul și că el trebuie, pentru a vă asculta să-și înfrâneze instinctele sale naturale și chiar pasiunea.

C. G. Alexianu

(Va urma)

L U P U L

Iarna, excepțional de riguroasă în anul acesta, își reînnoiește pentru a nu știu câta oară giulgiul ei de zăpadă și de ghiță. În dimineața acea un soare cu dinți părea înadins făcut ca să momească afară din casă pe vânătorul impenitent și veșnic optimist, cu atât mai ușor, cu cât o perspectivă irezistibilă anima chiar pe cei mai sceptici, pe cei mai pășiți, perspectivă de a ucide lupul. Lupul!... Câte nu s'au mai povestit și pe socoteala acestui bandit al câmpiilor și codrilor noștrii!..

De la Guy de Maupassant care'n geniala lui imaginație îl vedea vânat de-a călare, ca pe cerb, până la snoavele brânzoiilor fertili în improvizații din zilele noastre multe sunt teoriile emise asupra felului cel mai nimerit pentru a-l vâna.

În ziua despre care se povestește, mai bine de două companii de soldați bine încadrați și gata de luptă, păreau menite să nu lase să scape viu din pădure nici unul din tâlharii quadrupedi, care înspăimântau pe pașnicii locuitori din satele de prinprejur, fiind letniciți numai cu exterminarea iepurilor timizi și rentabili.

Bătăile erau făcute după toate regulile artei, adică lungi și nu prea sgomotoase iar laturile erau bine păzite și vânătorii se fereau cu tot dinadinsul de a face cea mai mică gălăgie la așezare în țiitori, pentru a nu speria această dihanie, despre a cărei sălbăticie s'a scris și spus atâtea.

Prima bătae nimic!... Și totuși lupi erau; s'a zărit unul chiar la prima bătae, însă a dispărut îndată.

A doua bătae nimic! Unde vor fi lupii?

Urme berechet prin pădure, chiar proaspete. Ce animal sfios, își ziceau toți vânătorii, și ce greu te poți apropia de el; te simte la distanțe deconcertante și la cel mai mic sgomot o întinde la fugă!... Cam acestea erau reflecțiile fie-cărui când a pornit spre a treia bătae.

Aci, culmea nenorocului, tocmai în porțiunea care trebuia bătută o turmă de oi se căznea să găsească puțină hrană pe pământul acoperit de zăpadă; câinii lătrau, baciul fluera și toți vânătorii începură să se așeze în țiitori, resemnați dinainte asupra puținelor șanse ce le mai rămâneau.

Unde erau lupii?...

Pe când vânătorii așezați fie-care la locul lor, așteptau să vie bătaia, la mai puțin de o sută de metri de primul din ei... Un lup trăgea grăbit beefsteakuri întregi dintr'o biată oaie, furată chiar atunci din turmă de care vorbeam mai sus. Deabia când au dat peste el săniile

vânătoarei, s'a hotărât în fine să renunțe să-și continue ospățul, părăsind oaia, care respira încă..

Credeți, de sigur, că citiți aci vre'o snoavă vânătoarească?

Ei bine nu. Aceasta s'a întâmplat la vânătoarea din pădurea Comana (Vlașca), organizată de Soc. „Diana“ în ziua de 11 Februarie a. c.

C. G. A.

PUIȘORII FIFII

Fifi, este o cățelușă mică, neagră, gulerată, foarte sglobie și mare amatoare de... șoricel.

Acum două săptămâni, a născut trei pușori foarte dragălași.

Ce deziluzie pe biata Fifi! A doua zi dimineața s'a pomenit că în loc de 3 pușori, are numai doi.

Două drăguțe D-șoare: Manda și Steluța, dar... erau doi pu de urs!?

Fără ochii, cu părul lins și gulerate, mai puțin răsarite decât adevărații copii ai Fifi, au fost primite și adoptate la început cu multă sfială, iar mai târziu a început să le iubească cu o dragoste nebună.

Ca să fiu crezut, în numărul viitor voi insera fotografia acestei curioase familii, însoțită de istoricul și observațiunile făcute.

Sagasta

Casa de vânatoare a d-lui Dr. Nedici din teritoriul Vișne-de-Sus, în care a Stat M. S. Regele. Înaintea casei de vânatoare așteaptă personalul vânătoresc ordinele ce aveau să urmeze. — Făina

Mulțumire vânătorilor din țară!

Rog să primească din parte-mi cele mai călduroase mulțumiri de vânător toți vânătorii și toate societățile de vânatoare, care cu mare însuflețire s'au grăbit a-mi sta întru ajutor spre a face respectată legea de vânatoare și cari au adus la cunoștința mea pe infractorii acestei legi. Dânsi să fie convinși că voi interveni cu mâna de fier în contra braconierilor și violatorilor legii.

Rezultatele cercetărilor și a procedurilor penale deja începute, le voi comunica la timp celor interesați.

M'a cuprins o bucurie nemărginită, constatând ce număr mare de vânători judecă în această chestie la fel cu mine. Totodată rog să mi se comunique adresa acelor domni, cari gândesc la fel pentru ca să fie propuși a fi numiți paznici publici și inspectori onorifici de vânatoare.

Cu salutări vânătorești,

Dr. GHEORGHE NEDICI

Consilier la Inalta Curte de Casație și Justiție
Inspector General al Vânătorei

TERIBILUL BRACONIER

Descrescerea vânatului util, care se observă aproape în toată țară, se datorește faptului creșterii desproporționate și anormale a vânatului răpitor.

Vânatul răpitor: Lupii, Vulpele, Vulturii, Ereții, Pisciile, Nevestuicele, Dihorii ele au întrecut cu mult proporția vânatului util, care în mod normal trebuie să prepondereze. pentru că natura la creiat mai prolific.

Această creștere desproporționată, se datorește în parte și războiului, care prin consecințele lui i-a facilitat hrana. În cea mai mare parte însă se datorește lipsei de interes și măsuri distrugătoare, din partea stăului și a vânătorilor.

Pe când în statele occidentale, proprietarii terenurilor de vânat, iau cele mai severe măsuri pentru distrugerea vânatului răpitor; la noi nu cheltuiește nimeni nici un ban și nu pune nici un interes.

Rari sunt acei cari au câte un paznic de vânat pe proprietățile lor, paznici cari au mai mult rol de informatori și conducători de vânători. Ude sunt premiile, cursele otrăvurile cu care se distruge vânatul răpitor în Franța!

E de mirare, cum mai întâlnim câte un stol de potârnică, sau mai găsim câte un epure într'o pădure.

Sărmana potârnică, unde trebuie să-și facă ea cuibul ca să-și crească puișorii, când în jurul ei însumă veșnic puzderie de dușmani târându-se pe jos sau suburând pe sus.

Drăguțul de vâtu, n'apucă să iasă și el din întuneric la un luminiș, ca să-l mângăie primele sau ultimele roze ale soarelui și este înhățat de după ceafă, de vreun cotoi salbatic ori de șireata vulpe care'l pândește pofticioasă, de veninoasa nevăstuică care'l strânge de gât, sau de bufnița holbată care'l pândește din copac.

Dacă dorim să avem vânat util, trebuie mai întâiu să distrugem vânatul răpitor spre al reduce la proporția normală. Să cultivăm apoi vânatul util prin selecțiuni și crescă ori și la urină... să vânăm rațional.

Sagasta Bălănescu

CHASSE & PECHE

L'un des organes sportifs les plus répandus.

∴ CHASSE, CHIENS; PECHE; HIPPOLOGIE; AVICULTURE; etc. ∴

DIRECTION: 1, Avenue de la Toison d'Or. BRUXELLES (Belgique)

DEMANDES DES NÔS SPECIMENS

La umbra stejarului

De vorbă cu vânatul

I-a spune-mi dragă Ursescule, cum dracu faci, de scapi așa ușor din ghiarele vânătorilor? De trei ani te cunosc și tot voinic... și cu blana ne ciufulită.

Nu-i tocmai ușor *Bădie*, dar când e vorba să-ți păzești pielea, trebuie să întrebuințezi toate mijloacele pe care natura ți le puue la îndemână.

Așa bună oară, dimineața pe la 9, mă retrag în etişor într'un boschet de brădui său în re stânci, totdeauna în partea despre răsărit ca să mă dogorească razele soarelui. De multe ori, dimineața sunt udați de apă până la piele, de rouă, mai câte o ploae, ori dau în câte o băltoacă. Imi aranjez pușin patul și apoi îi trag câte un somn de cele boerești, de după masă.

De cele mai multe ori, dorm dus, până în asfințitul soarelui. Ată dată mă mai supără câte un ciopor de porci, care trece prin apropiere sau câte o căprioară. Dacă în timpul nopții am ospătat bine, mă fac că nu-i aud și-i las în plata Domnului. Dacă nu mi-a mers bine mă așez cu botu pe labe și tac *chitic*. Să-i ferească Dumnezeu să treacă pe lângă mine, că i-am curățat Nu-i vorbă, că și ei se păzesc — simt mirosul meu la 50—60 de metri — o croesc la dreapta ori la stânga și se duc la *sănătoasa*. Uneori trece câte un prieten de-al d-tale. Dacă-l aud cântând ori șuerând, sau sunt doi, trei și merg vorbind, nici nu suflu. Poate să treacă la doi pași de mine, nici capu ru mă doare; îmi văd de odihnă înainte. E mai rău când au câte o javră de câine cu ei. Javră mă simte după miros și începe să mârâe și să mă latre. Atunci sunt nevoit să o șterpelesc cât mai repede.

Toate bune, dragă Ursescule, dar când facem noi câte o vânătoare cu bătaiași cum scapi tu?

Când faceți vânătoare, scap foarte ușor.

Mai întâiu aud un tropăit și o larmă neobișnuită dela un kilometru. Această larmă neobișnuită, în totdeauna îmi provoacă o senzație de neliniște și instinctiv se ridică perii pe coama și șira spinării. Această senzație pentru mine e o prevestire nu tocmai plăcută și fără să mai fac filosofie, o iau la *sănătoasa*, în totdeauna în partea opusă sgomotului.

Tropăitul îl aud uneori când sunt culcat cu urechea la pământ și dela 2 kilometri.

Dacă se întâmplă câte odată să mă înșel și să fiu surprins, mai ales când aud tropăituri și șoapte într'o parte și larmă mare în alta, atunci dacă am unde mă *pitii* stau ne mișcat până trece zavera de mine și apoi o iau încetșor în direcția de unde au venit.

Dacă se întâmplă câte odată de *dă busna* peste mine, vr'un bătaiaș sau vreun câine, o plec înainte însă în totdeauna cam pe coamă și numai când simt miros înainte sau zăresc vr'o siluetă de om o tulesc la vale ori drept la deal.

O singură dată m'am păcălit și m'am pomenit la 10 metri de un vânător care împușca craca de sub pasăre! Când l'am zărit, am zis în gândul meu: Adio, blăniță! Dar într'o clipă, am făcut o săritură zdravănă și am icnit odată de s'a cutremurat și valea și vânătorul. Nu-mi dau seama ce s'a întâmplat — dar ca prin vis mi-aduc aminte că am auzit o șuerătură piin vârful brazilor și o troznitură grozavă. Eu eram însă departe...

Ți-aș mai spune o întâmplare dar mi-i frică să nu te superi.

Intr'o dimineață pe la 8, mă încunjurase niște prieteni de-al d-tale, într'o pădurice de stejar, unde mă ospătasem cu ghindă.

Când au început bătaiașii să facă un sgomot infernal — am luat-o încetșor spre vânători, cercetând cu nasul în și cu vânt ochii în patru, înainte... Zăresc la vr'o 50

de metri o siluetă lipită de un brad crăcos. Nu știu cum s'a făcut că am călcat o cracă care a trosnit puternic, de frica trosniturii ne așteptate și de... siluetă, am pufnit odată din fundul plămânilor.

Care nu mi-a fost mirarea, când într'o clipă am văzut silueta în vârful bradului...

Am mai pufnit de câteva ori și am luat o în galop chiar pe lângă brad.

Te rog să nu te superi, mă duc până colea în smeuriș... Măine, dacă dorești să mai stăm la *tafas*, ne vedem tot aci la umbra stejarului.

Sagasta

* * *

Bălănescu

De mult nu ne-am mai văzut Domnule Vulpescu. Frumoasă blană ai... mă mir că nu ți-au mâncat-o moliiile.

Lasă blana la o parte *Bădie*, sunt foarte amărât.

I-a spunemi te rog ce știi despre legea pentru ocrotirea vânatului?

Alaltăeri, eșisem în poiana lui Durban, să mai *șoricesc* ceva. Abia mă ișisem de după un câtur și când mi-arunc ochii în poiană, ce să văd?

Un șap stătea în mijlocu a peste 100 de epuri și le ținea o conferință asupra legii de ocrotirea vânatului. N'am înțeles tocmai bine, dar cam așa ceva le spunea:

Fraților a sosit și pentru noi ziua dreptății. Toți dușmanii noștri sunt la pământ. De azi înainte nu vom mai fi uciși fără milă de toți pârliții de braconieri. Nu vom mai fi alungați hotare întregi de câinii de copoi.

Vom închide și noi ochii când vom dormi, căci am scăpat de groaza ogarilor. Lupii și vulpele vor fi distruse fără cruțare. Punerea în aplicare a legii pentru ocrotirea noastră ne va da liniștea dorită de veacuri.

Când am văzut bucuria lor și sfidarea care mi-o aruncă, am văzut albastru, nu m'am mai putut stăpâni și cât ai zice *pis*, m'm răpeit în mijlocul lor, am înhățat unul de ceafă și *turai* la desis, unde am dejunat ca un împărat.

Totuși *Bădie*, mă gândesc la afurisita ceea de lege.

Te pomenești că vor fi pus premii pe blana noastră.

Nu mi-e frică de premii, am auzit că au mai fost ele puse, dar nu s'a plătit nici odată. Mai mare groază am de braconieri bătu iar Dumnezeu, și de *valută*. De când a scăzut valuta, s'a scumpit și pielea noastră. Toată ziua și noaptea ne scotolesc braconierii de n'avem pas să ieșim cu nasul din desis.

Legea mi se pare că e foarte bună. Dacă se ocrotesc fricoșii de epuri și belaliile căprioare, apoi au să se înmulțească berechet și nici eu nici Lupescu n'o să ne mai trudem cu săptămânile ca să ne înfruptăm.

Bine că scăpăm de vânători.

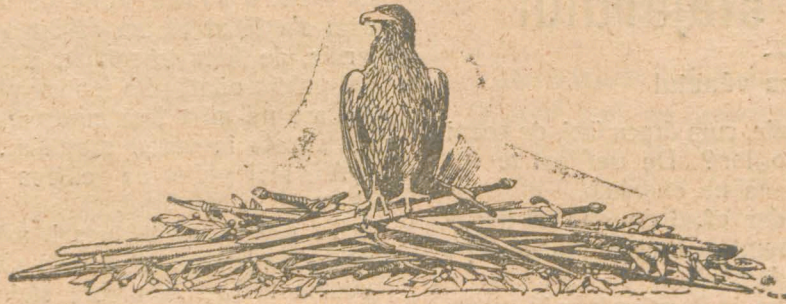
Nu te bucura prea mult dragă Vulpescule, *legea i lege*, dar să te ferească Dumnezeu de *regulament*. Când o începe aplicarea lui mi se pare că o să lepezi blana.

Mă iartă *Bădie*, trebuie să plec, mi se pare că se aude un pas ușor de braconier colo la trecătoare.

Să ne vedem cu bine.

Alexe

INSEMNARI

Din motive tehnice numărul de față al revistei apare în mod excepțional pe două luni.

Numerele următoare însă vor apare regulat în fiecare lună cu ultimele evenimente din lumea vânătorească, legile și regulamentele privitoare la vânat și tot ce interesează, pe vânători.

* * *

Abonamentul la «Revista Vânătorilor» a fost fixat, în urma aprobării Comitetului Uniunii, la 50 lei anual pentru 12 numere. Prețul unui exemplar cu numărul 5 lei.

Cererile de abonament precum și toată corespondența aferentă se vor adresa Direcției Revistei Vânătorilor la Societatea «TIPARUL ROMANESC», Strada Sărindar No. 22.

* * *

Revista Vânătorilor, a fost expediată absolut la toți membrii Uniunii. Cu toate acestea numeroasele reclamațiuni ne dovedesc că n'au sosit toate la destinație. S'a făcut la Dir. Poștelor cuvenita reclamație.

Rugăm stăruitor pe toți d-nii. abonați să ne facă cunoscut ori de câte ori nu primesc revista.

* * *

În urma ordonanței d-lui ministru de interne către circumscripția 14 polițienească a făcut razii prin mai multe localuri și a confiscat, 3 cerbi, ce au fost trimise la spitalele Colțea, Brâncovenesc și spital de copii, iar contravenienților li s'a dresat acte care au fost trimise la judecătoria respectivă cu adresa No. 2325 din 1922.

* * *

Societățile de vânători din România-Mare, afiliate la Uniunea G. V. sunt rugate a trimite sub a lor răspundere la Sediul Uniunii numele vânătorilor demni de încredere pentru a fi propuși ministerului de domenii spre a fi numiți în posturile onorifice de „inspectori regionali“ și „paznici publici“ ai vânatului.

* * *

D-nii vânători, dornici a proteja vânatul sunt rugați a denunța „Uniunii Generale a Vânătorilor din România-Mare“, Bulevardul Carol No. 30 pe toți contravenienții la legea poliției vânatului.

Discrețiune absolută.

* * *

În urma intervenției făcute de direcțiunea vânătorei din ministerul de domenii, d. ministru de interne general Văitoianu, care este un mare protector a cauzei vânătorești, a ordonat ca în întreaga țară și cu deosebire în capitală, după închiderea vânătorei să se facă razii în localurile de desfaceri și consumație, pentru a se constata eventualele contravenienți la legea vânatului.

În urma perchezitiunilor făcute de poliția capitalei s'a confiscat în mai multe băcării și restaurante, a căror nume le vom publica, vânat găsit în contravenție. S'a împărțit spitalelor carnea iar contravenienții au fost dați judecării pentru delictul de braconaj prevăzut de legea vânătorei.

Societățile de vânătore și toți vânătorii destoinici sunt rugați a recomanda, respectiv a aviza amatorii, cari ar dori, să fie numiți cu titlu onorific inspectori păzitori publici ai ocrotirii vânatului — să-și înainteze peișiiile Ministerului Domeniilor, Direcțiunea Vânătorei.

* * *

Printre braconieri, domnește o mare panică, din cauza măsurilor severe luate de ministerul domeniilor, pentru aplicarea legii protecției vânatului.

* * *

Sunt cu insistență rugați toate societățile și cercurile de vânătore din toată țara de a trimite la administrația Revistei Vânătorilor, câte un statut, împreună cu lista membrilor și adresele lor.

* * *

Cititorii cari doresc să aibă începutul interesantului studiu „Down“ datorit d-tui D-r C. G. Alexianu, să se adreseze administrației revistei București str. Sărindar 22.

* * *

D-nii vânători, cari doresc a colabora la Revista Vânătorilor sunt rugați a trimite corespondența pe adresa Redacția „Revistei Vânătorilor“ str. Sărindar No. 22

Administrația Revistei dorește ca în fiecare localitate să aibă câte un corespondent.

Sperăm că vom găsi camarazi, cari au dorința să dea concursul d-lor dezinteresat cauzei.

* * *

Un grup de vânători, făcând o vânătore la Poenarii Vulpeșii, le-a eșit în bătaie mai mulți mistreți dintre care unul rănit s'a reîntors și a sfâșiat un bătaiaș.

* * *

Articolul de înaltă competență și atât de interesant al d-lui dr. Nedici. Despre creșterea vânatului, nu va mai apare în cuprinsul revistei.

Aceasta pentru că autorul a hotărât să publice lucrarea cu titlul de mai sus într'un volum, care se află sub presă.

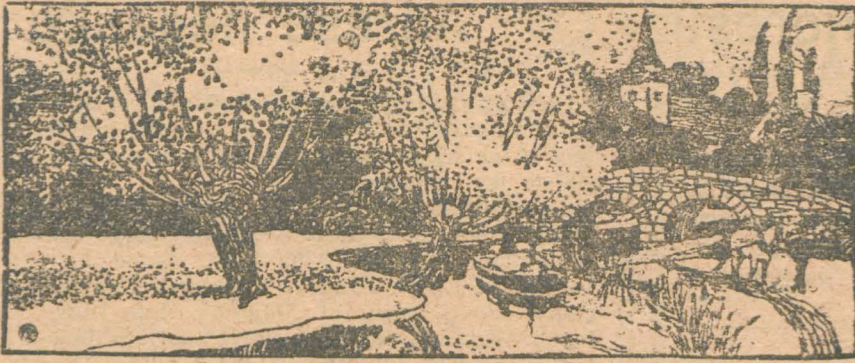
TIPARUL ROMANESC

SOCIETATE ANONIMA

Pentru ARTE GRAFICE ȘI EDITURĂ

— SEDIUL BUCUREȘTI —

22, STRADA SARINDAR, 22

Tirul lui Spanachide

Intr'o frumoasă zi de toamnă, amicul nostru Spanachide, plecase la vânatoare de epuri, *la sărite*, însoțit de un vechiu și apreciat vânător (Spanachide nu pleacă nici odată la vânătoare de cât cu vânătorii reputați).

Ajunși în câmp, își iau distanța regulamentară.

Bătrânul vânător începe zigzagurie obișnuite la o asemenea vânatoare, pe când micul Spanachide o *croiește pușcă* drept înainte ca să ajungă mai repede la isprăvitul pământului. Un iepuraș, care probabil că nu adormise, după ce se *unfiasc* ca broasca la apropierea bătrânului vânător, o ia *la sănătoasa*. Deși Bătrânul vânător îl croiește la vr'o 30 de pași, totuși își continuă drumul.

Spanachide care se găsea la vr'o 300 de metri de epure, întinde pușca și bang. bang, — minunne — epurile cade trăsniț.

Cu o iuteală de 100 de metri pe secundă, drăguțul de Spanachide era lângă el, privindu-l cu satisfacția eroului cuceritor.

Ai văzut Maestre, lovitură? Nu'ți spuneam eu că *chocul* meu duce la 500 de metri? Să mai poftiți altă dată să mă contraziți!

Foarte minunată! îi răspunde bătrânul vânător, dar să facem o experiență și dacă reușește dau 100.000 lei pentru *chocul* D-tale.

Să te duci dragă Spanachide, la locul de unde ai tras, iar eu rămân aci lângă epure, mă desbrac și D-ta să tragi cu *chocul* de acolo, ochind drept în mine, de la cartușieră în sus.

Dacă mă împuști, îți las moștenire, dichisurile mele de vânatoare și epurile acesta pe care l'ai împușcat D-ta,

Dacă n'am norocul să mor, n'am altă pretenție de cât sămi dai voe să trag și eu odată cu *chocul* D-tale cu un cartuș încărcat cu gazuri otrăvitoare.

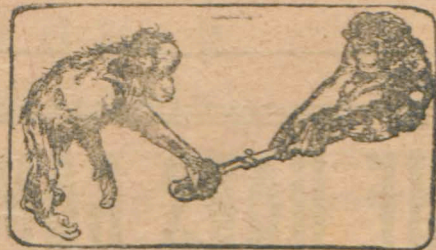
Sunt sigur că bătrânul vânător trebuie să fi căzut trăsniț la lovitură lui Spanachide, căci a doua zi l'am întâlnit foarte plouat și îndurerat. Probabil că era chinat de remușcă i.

S,

ABONAȚII LA REVISTĂ

- V. I. Goreciu, Strada Avram Iancu No. 24. - **Focșani**
 Al. Popescu, Strada Labirint No. 130.
 Emil Storck, Strada Sf. Vineri No. 49 bis.
 Ar. Bodnărescu, Strada Toamnei No. 2.
 C. Gerota, avocat, Strada G. G. Cantacuzino No. 7.
 Maior T. Chiriță, Strada Schitu Maiceilor No. 14.
 Inginer Marin Ion, Strada Mihail Cornea No. 8.
 D. Răsuceanu, avocat, Strada Saturn No. 1.
 D. C. Maratheia, Oficiul Budești. (judetul Ilfov).
 N. Cojeseu, Strada Griviței No. 62.
 G. Marinescu, Strada Ciureș (Isvor).
 Maior Ernest Ciurea, Strada Gr. Alexandrescu No. 51.
 Paciola Giovanni, Strada Petițelor No. 22.
 M. Butoescu, Strada G. G. Cantacuzino No. 5.
 Maior P. Namian, Strada Isvor.
 Carol Müller, Strada 11 Iunie No. 20.
 Carol N. Rîscki, Strada Primăverei No. 45.
 Const. D. Apostolescu, Strada Brațului No. 16.
 Jean Durieu, Strada Sărindar No. 6.
 Hennion N., Strada Mihail Cornea No. 80.
 Gustav Riki, Strada Academiei No. 28.
 Inginer P. Gold Bureli, Bulevardul Colonel M. Ghika No. 3.
 G. G. Rădoi, Strada Traian No. 95.
 G. G. Piteșteanu, Strada Frumoasă No. 24.
 G. Sachelarie, Arhitect, Strada Plevnei No. 35.
 Al. Popescu, Strada Roșca No. 8.
 Carol Ihm, Strada Pomu-Verde No. 18.
 D. Moțăoanu, Strada Griviței No. 22.
 N. Moțăoanu, Strada Griviței No. 22.
 Pr. Durcovici, Strada Isvor No. 81.
 Gheorghe G. Gane, Strada Paris No. 15.
 Nicolae G. Pârjolescu, Strada Aurel Vlaicu No. 13.
 Petre Chirovici, Cartierul R. M. S. Belvedere.

Aplicarea legii vânătoarești

Zilnic ne sosesc vești foarte favorabile referitor la aplicarea legii.

Toți vânătorii de seamă au început o acțiune vie și magistratura ne dă tot concursul, etc., bunăoară D-1 Judecător A. Ghoc din Craiova a condamnat la amenz. mari multe persoane, care în ogari și nu s'au conformat legii. Il felicităm pe acest înțelept magistrat.

Corespondența Revistei

Gheorghe Baba, pictor, Caransebeș (Banat). — Am luat notă de schimbarea de adresă. Vă rugăm a repeta lista membrilor. Cu începerea delat prezentul număr revista nu se trimete decât contra abonament anual.

N. Ialina, Constanța. — Cererea Dv. va fi satisfăcută. Am luat notă de lista abonaților din Constanța și Mangalia.

Toma Vasile. — Veți fi satisfăcut cu plăcere.

Onor. Societății «Vânătorilor Români» din Blaj. — Mulțumim cu recunoștință pentru interesul ce purtați și în curând veți primi cele cerute.

Munițiuni. — La cererea de munițiuni făcute de diferiți membri ai Uniunii, suntem nevoiți să răspundem că stocul este complet epuizat. Când ne vom reaproviziona, vom publica această prin revistă.

* * *

Societatea Vânătorilor din Rădăuți (Bucovina) și-a ales următorul comitet, d-nii: Emilian Zbănek, președinte; George Cărăuș, vice-președinte; Dimitrie Hâncul, secretar; Ferdinand Ps heidt, casier; George Prelipcean, maestru de vânătoare; Eigen Sucevan și Titus Seibl, revizor.

Corespondență din Banat

O faptă demnă de imitat. — D. V. S. din Modos ne comunică că-n acea localitate fiind un mare viscol cum nu prea se învâmplă pe acolo, membrii soc. Vânătorilor îngrijiți de soarta epurilor și potârnicilor ce nu-și găseau adăpost au pornit eu sănii pe câmp cu fân și pari și au legat din loc în loc grămazi de fân de pari împraștiati pe câmp. Tot odată au înștiințat pe oameni prin bătae de tobă că pentru fiecare potârniche vie, predată societății va primi ca premiu 1 kgr. carne de vită.

Adrese negășite

Dela următorii domni am reprimis revista No. 18 din cauza că poșta nu i-a găsit la adresele indicate. Ii rugăm deci să ne indice adresa exactă pentru a le putea trimete revista mai departe:

Const. Gheorghiu, Cluj. Colonel V. Mihăilescu, Loco. Traian Georgescu, Gara-Broșteni. George Guimau, Sibiu. Dr. Iohana Marciar, Alba Iulia. Anton Filipescu, Alba Iulia. Dr. Endre Zangar, Reghinul Maghiar. Bro Kheny Akos, Reghinul Maghiar. Ion Dufeg Cămpina. Iacob Adrian, Ocna Sibiului. Cefadrian Iacob, Ocna Sibiului. Nicolae Hudițan, Ocna Sibiului. Sosela Fareaș, Reghinul Maghiar. Altean Demostene, Reghinul Maghiar. Ștefan Barany, Ocna Sibiului. Iosif Eltoto, Reghinul Maghiar. Fredrich Droser, T. Mureș. Graf Ferent Filki-Pazmaș. Theodor Simion, Alba Iulia. I. Carleciu, Loco. I. Plasovin, Loco. Maior Gh. Lerescu, Loco. E. Spiratos, Loco. Ion Miculescu, Loco. D. Deheleanu, Leco. Ioan Danise, Blaj. Marc Nora, Blaj. Dr. Hausr Hedrich, Blaj. Ioan Barr, Blaj. Do. Vasile Trifu, Blaj. Dumitru Dobrescu, Blaj. Alecu Culiță, Blaj. Victor Graef, Blaj. Carol Barasch, Blaj. A. Smirganorschy, Loco. Inginer Petre Constantins, Căineni. Simion Gavlița, Blaj. Jenő Csonas, Teaca. Gheorghe Csete, Teaca. Dr. Istvan Hajdu, Teaca. Gheorghe Tilinka, Teaca. Bela Poganiós, Deva. Andreas R. Konneri, Rothperch. Alexe I. Mazilu, Com. Lădești. Wolfgang Gutter, Bistrița. Iohann Gross, Bistrița. Alexandru Măcelaru, Bistrița. Carol Lamgi Bistrița. Dr. C. Baucher, Loco. B. Piteșteanu, b-dul Pake, Loco. Francisc Batian, Alba Iulia. Matei Simion, Alba Iulia. Iosif Gall Bistrița. Martin Schescu, Agneta. Andrei Margenus, Avrig. Golfried Kahlus, Bistrița. Octav Ardeleanu, Arad. Anisin Jeromas, Teaca. Iohana Caminest, Teaca. Friedrich Gaspar, Teaca. Gustav Kolalmer, Bistrița. Alagás Wagner, Bistrița. Gheorghe Tilinka, Teaca. Jenő Negy, Teaca. Georg Garner, Teaca. Jeronime Amision, Teaca. Carl Cdall, Teaca. Ion Schuller, Teaca. Nicolae Elek, Teaca. Artur Criter, Bistrița. Iosif Palmal, Tg. Mureș. Mihai Roth, Tg. Mureș. Jenő Bran, Tg. Mureș. Istvan Balint, Tg. Mureș. Michail Brechner, Tg. Mureș. Karoly Kertner, Tg. Mureș. Ferentz Rarsingai, Tg. Mureș. Csero Fucsek, Tg. Mureș. Dr. Kui Hans, Tg. Mureș. Nagy Denes, Tg. Mureș. Frederich Medius, Tg. Mureș. Bura Achen, Tg. Mureș. Lamentius Grassel, Tg. Mureș. Ioan Ambert, Tg. Mureș. Sava Dumitriu, învățător, Potoc (Transilvania). Moise Skakaes Deva. Ștefan Turlea, Tg. Mureșului. Alexandru Pop, Blaj. Dumitru Liviu, Alba Iulia. Friederich Binder, Tg. Mureș. Ferdinand Halarmann, Reșița. Florian Sărățean, Loco. Dr. Ioan Vancea, Blaj. Friedrich Kremérer, Tg. Mureș. General G. G. Manu, Loco. Dr. Carl Grosser, Tg. Mureș. Adolf Kenler, Tg. Mureș. Wilhelm Binder, Tg. Mureș. Ludvig Lentenhaff, Tg. Mureș. Carol Bardo, Tg. Mureș. Pietro Sorlató, Tg. Mureș. Friedrich Graf, Tg. Mureș. Dr. Palmal Sandor, Tg. Mureș. Dr. Julius Seraper, Tg. Mureș. Hans Rampelt, Tg. Mureș.

THE VARS GAME FARM

Proprietar: EDGARD MARQUAIS
VARS-Charente-FRANCE

FAZANERIE DE PRIMUL RANG

MONGOLICO PURS — CHINOIS PURS — CROISÉS MONGOLIES — à COU NOIR

Sistem special pentru creșterea și îngrijirea vânatului în parcuri izolate, lungi și mobile unde aerul și soarele, care distrug microbii atator boale, se găsește pretutindeni. Sborul fazanilor mei fiind liber sunt în toldeana sănătoși și viguroși. — Instrucțiuni tehnice și relative la creșterea și reproducerea vânatului se dau gratis tuturor clienților.

OUA GARANTATE

PACURA-ROMANEASCA

SOCIETATE ANONIMA ROMANA

Capital Social deplin varsat lei 15.000.000

SEDIUL:

BUCUREȘTI — Strada Paris No. 12

TELEFON 5/19

SONDE, RAFINARIE ȘI
EXPORT DE PETROL

BANCA DACIA TRAIANA

SOCIETATE ANONIMA

SEDIUL CENTRAL: BUCUREȘTI, Str. PARIS No. 12

TELEFON 5/19

Președinte: I. A. BERINDEI

Vice-Președinte: H. D. FULGA și Dr. I. COSTINESCU

Director General: A. PAUNESCU

Efectuează toate operațiunile de Bancă în general
Cumpără și vinde tot felul de efecte publice și face
avansuri pe depozit de valori

Emitte scrisori de credit pentru străinătate

Primește depuneri de bani spre fructificare dobândă
de 5% (anual)

Se însărcinează cu orice fel de operațiunea de Bancă în
condițiuni avantajoase

„NATIONALA”

FONDATA LA 1882

SOCIETATE GENERALA DE ASIGURARE

Capital de Acțiuni depin vârsat Lei 1.000.000 — Fondul de rezervă deplin vârsat

— Lei 42.549.824,17 — Dauice plătite dela fondarea Societății Lei 147.000.000 —

„NATIONALA”

PRIMEȘTE ASIGURĂRI IN RAMURILE

INCENDIU GRINDINA ȘI TRANSPORT ASIGURARI ASUPRA VIETEI

in condițiunile cele mai avantajoase

Caz de moarte, Supraviețuire, Zestre, Rente viagere, etc.

Asigurări contra riscurilor de războiu în
ramurile de „VIAȚA” și „TRANSPORT”

Informații la sediul social: STRADA PARIS No. 12 (Palatul Societății)

Reprezentanții generali pentru București: D-nii O. A. MARCUS și S. OSIAS

STRADA PARIS No. 12

— AGENTII IN TOATĂ TARA —

ELITA SOCIETATEI

CUMPARA AZI NUMAI

CIOCOLATA

CACAO

BOMBOANELE

BERINDEI

De vânzare la toate magazinele de coloniale și cofetării din țară

ADRIANO M. MERCENARO

SALITA BATTISTINA 20/11
GENOVA (Italia)

Export: de arme, munițiuni, articole de vânatoare și orice produs italian — **Import:** de animale vii, conserve, cereale și toate produsele solu'ui

INGRIJIRE SPECIALĂ PENTRU TRANSPORT

PREȚUL 3 LEI

JULES SIMON

Comerciant de grâne :: Horticultor diplomet al Statului
FURNISORUL CURȚEI REGALE

Cepe de flori de Olanda

Consultați Catalogul special ce se trimite gratis la cerere

Depozit de produse Spratt's

:: 199, Piața Gudule 1, Bruxelles (Belgique) ::

Crescătoria di Veglio

Piața Raggagi 2/4. — GENOVA (ITALIA)

Specială pentru creșterea și comerțul câinilor de toate rasele, tineri și dresați

Câini de vânatoare, de lux, de pază

Pointeri, Braci, Griffoni Spinone, Seteri, câini p. :: vulpi, câini ciobănești, Bulldogi francezi, etc. ::

PREMIAȚI LA MAI MULTE EXPOZIȚIUNI

Ingrijire deosebită la transport

INSTITUTUL DERMOPLASTIC-ZOOLOGIC

PENTRU IMPAIERE

PROPRIETAR:

IOSIF ENACHESCU-MUSCEL

27, Strada AVEVIC 27, (prin Șoseaua Kiseleff)
(Casa proprie. — Telefon 32/.)

Primește tot felul de animale pentru naturalizat (împăiat) cari se vor executa după cea mai uoară metodă dermoplastică. Primește piei de animale pentru argăsit și prepararea lor ca: covoare, capete, etc. Pentru muzeele școlare, furnizează tot felul de obiecte zoologice necesare studiul istoriei naturale.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20%.

ATELIER DE ARMURĂRIE

CĂLIN CURCĂ

(fost 15 ani în atelierul E. BUCHMANN)

Aduc la cunoștința Onor. Cientei mele, precum și tuturor persoanelor vânători, că în vederea timpului, am deschis un atelier special de armurărie în

Strada TURCULUI No. 3

și mă pot angaja, a executa orice lucrări și reparațiuni privitoare la arme de vânatoare, de tir, cu glonț și de precizie, revolvere, pistoale, etc. etc., cu prețuri avantajoase.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20%.